

Ohebnost a rovnováha

Visutá hrazda ▲

Tím, kdo na hrazdě „létá“, je většinou štíhlá mladá žena. Kdokoli těžší by mohl zranit ruce těch, kteří na hrazdách visí a „letce“ chytají.

POKUD SI MYSLÍTE, že je snadné dotknout se vlastních prstů u nohou, tak si je zkuste olíznout! Pro cirkusové akrobaty, např. hadí ženu, je to snadné. Lidé jako Bendy rozvíjejí své přirozené vlohy. Extrémně pohyblivé klouby jim dovoluují všelijak zamotat končetiny nebo uniknout z uzlů či zámků. I přes jejich vrozený talent od nich představení vyžadují neustálý trénink a tvrdou práci.

Ohebný přítel ▼

Akrobati se otáčejí a ohýbají obvykle jen jedním směrem – buď dopředu, nebo častěji dozadu. Přestože se jim říká „mnohokloubí“, nemají těch kloubů víc než kdokoli z nás.

Mrštní atleti, kteří se uměli vzepnout, tančit nebo se poskládat jako sponka na papír, bavili krále a císaře po staletí. Ve 2. století římský císař Marcus Aurelius ustanovil zákon na ochranu výškových artistů s povinností používat záchrannou síť.

Věřili byste, že...?

Umění vyrůst

Přáli byste si být vyšší?

Je to možné! Artista Clarence Willard uměl na počátku

20. století během vystoupení prodloužit tělo o 15 centimetrů a hned je zmenšit do původní délky.

Díval se v publiku na představení a děsil kolem sedící diváky tím, že se vytáhl, aby měl lepší výhled.

Věřili byste, že...?

Provazochodectví

Provazochodci udržují rovnováhu těla tak, že jeho těžiště je vždy přesně nad jejich nohama. Často při chůzi používají dlouhou tyč, vějíře nebo kruhy, které jim v udržování rovnováhy pomáhají. Profesionální provazochodci mají za sebou roky tvrdé dřiny, ale cirkusy nabízejí možnost zkusit si chůzi na nízkém laně také dětem a úplným začátečníkům.

Slavní odvážlivci

Kdo by si nepamatoval „lidskou vlásenku“, artistu, který se uměl dokonale složit? Nebo Del Monteho, který se uměl nacpat do krabice o délce stran 50 cm? Většina čísel bývá rychle zapomenuta, ale některá se stávají legendou.

▼ Charles Blondin
Francouz Charles Blondin (na obrázku s lanem) se proslavil, když v roce 1859 přešel Niagarské vodopády na hranicích Spojených států a Kanady. Přešel po laně ve výšce 50 metrů nad zemí.

Blondin zopakoval svou chůzi po laně přes Niagarské vodopády na chůdách a v náruči přitom držel svého manažera.

Francouz Jules Léotard vynalezl akrobacii na visuté hrazdě v polovině 19. století. Rychle se stala nejoblíbenější cirkusovou atrakcí. Ještě dnes se nám při výkonech akrobatů na hrazdách tají dech a srdce nám tluče rychleji, protože velmi dobře víme, že pro naši zábavu tito artisté riskují svůj vlastní život.

◀ Cirkusové kousky
Akrobaté jako například Antalek Troupe mají již velmi dlouhou historii. Součástí cirkusových vystoupení jsou od roku 1768, kdy je vynalezl Philip Astley. Tento plakát je z roku 1920, kdy byl americký cirkus nesmírně populární. Cirkus putoval po celé zemi ve speciálních vlcích.

Číslo s železky ▲
Největším ze všech kouzelníků v oblasti mizení a úniků byl Maďar Harry Houdini. Dokázal se dostat z železek i ze zavázaných pout. Jeho nejslavnějším kouskem byl únik z několika zámků, zatímco byl ponořen do obrovské nádoby s vodou.

Oheň, dýky a meče

ARTISTA SE V RYTMU bubnů svlékne do půli těla a se syrovými steaky v rukách vejde do hořící pece. Když o pár minut později z pece vystoupí, steaky jsou dokonale propečené. Tímto „plamenobijcem“ byl Francouz Ivan Chabert a svou zkoušku ohněm v roce 1818 několikrát zopakoval před užaslým obecenstvem. Nikdo z moderních akrobatů se zatím o něco podobného nepokusil. Nicméně podnikají jiné velmi nebezpečné kousky s plameny, dýkami a ostrými.

- Původní motivací pro tyto kousky byla touha lidí dokázat, že je jejich náboženská víra chrání před zraněním.
- Fakíři (muslimští svatí muži) tak činí dodnes. V dnešní době jsou však tato představení k vidění také v cirkusech a v rámci pouličních divadel. Dokonce se můžete zúčastnit kurzu chůze po žhavých uhlících!

Ohnivá show ▲►

Každý, kdo by snad opravdu chrlil oheň, by to dokázal jen jednou! Chrlíci ohně (na obrázku výše) ve skutečnosti ze svých úst chrlí hořlavou tekutinu a v blízkosti úst drží zapálenou louč, díky níž se tekutina promění v mohutný plamen. Tanečníci s ohněm (vpravo) roztáčí plameny do tvaru úžasných kotoučů. Je to jako točící se vřetenem s jistým rizikem popálenin. Dříve byly tyto kousky pouze součástí tradičních ceremonií, dnes jsou oživením tanečních a cirkusových představení.

▼ Chůze po hřebících

Hluboce zbožní indiští fakíři chodili a spali na hřebech, aby dokázali, že jim Bůh dal sílu odolat bolesti. Zdaleka to nebylo tak zlé, jak se na první pohled zdálo. Fakíři měli na nohách tvrdou kůži z neustálé chůze naboso a hřeby byly velmi blízko sebe, aby riziko propíchnutí kůže bylo co nejmenší.

Sandály indických fakírů z 19. století.

◀ Polykání mečů
Klíčem k této disciplíně je pravidelný trénink a cvik. Artisté se musejí naučit vysunout svůj krk tak, aby jejich ústa, hrdlo a žaludek byly v jedné rovině. Zatímco si do svých útrob spouštějí meč, nesmějí se zasmát, polknout nebo zakašlat. Nejde o žádný trik – rentgen prokázal, že meč skutečně projde až do žaludku!

● **Nezkoušejte**
● **žádný**
● **z těchto**
● **kousků**
● **doma! Můžete**
● **se zabít nebo**
● **vážně zranit!**

Licence na strach

Zahrady
Vauxhall

HLASITÁ HUDBA, křiklavé barvy, bláznivé jízdy, z nichž nás šimrá v žaludku. Zábavní parky se skoro stejným jídlem, stánky a zábavou uspokojí všechny naše smysly. Není divu, že je zbožňujeme a hromadně navštěvujeme již více než 400 let!

Historie zábavních parků sahá do 17. století – doby středověkých trhů a „zahrad potěšení“. Pojízdne zábavy mají svůj počátek v době před 200 lety. Stroje byly poháněny párou zhruba od roku 1860.

Starý sovětský vlak
v parku Grutas.

▲ „Zahrady potěšení“

Zábavní parky, jako například londýnská zahrada Vauxhall, přišly do módy v polovině 17. století. Některé však mají ještě delší historii: dánský park Bakken otevřel svůj lázeňský resort v roce 1583 a dodnes je velmi vyhledávaným zábavním parkem.

► Ostrov Coney

Tento slavný zábavní park New Yorku provozuje horské dráhy od roku 1884. Park Steeplechase otevřel své brány o 13 let později a ještě tak zvýšil jeho oblíbenost. Na závěr jízdy horskou dráhou dostali turisté v rámci „zábavy“ ránu pádlem, nebo dokonce elektrický šok.

◀ Stalinland

Podivný zábavní park Grutas v Litvě má přezdívku „Stalinland“ po Josefu Stalinovi, sovětském vůdci v letech 1929 až 1953. Stalin nařídil vraždy milionů lidí, včetně tisíců Litevců. V tomto zábavním parku se nacházejí Stalinovy sochy a jiné pozůstatky doby, které mají lidem připomínat toto hrůzné období národní historie.

Věřili byste, že...? Věřili byste, že...?

Dům opravdové hrůzy
 Až do r. 1976 děsilo diváky v kalifornském představení „Smích ve tmě“ žhnoucí lidské tělo. Až při jednom představení figuríně upadla ruka a objevily se lidské kosti. Přivolaná policie zjistila, že jde o skutečnou mrtvolu bankovního loupežníka Elmera McCurdyho.

Návštěvníci parku na ostrově Coney z něj pošlou každý týden více než čtvrt milionu pohlednic, a tak mu dělají velmi dobrou reklamu.

◀ ▲ **BonBon-Land**
 Dánský BonBon-Land nese titul nejpodivnějšího zábavního parku na světě. Najdete zde kolotoče ve tvaru sladkostí nebo záchoďů, zvracející potkany, jízdu s názvem „Horská dráha psího prdu“ a mnoho jiných.

Tradiční zábavní trhy
 Sezónní trhy, jako je například *Bartolomějský trh* v Anglii, které se tradičně konaly ve 12. století, se postupně rozvinuly do putovních zábavních trhů. První kolotoče byly v 19. století taženy lidskou nebo koňskou silou, později je nahradila pára. Dnes jsou nahrazeny elektrickými autíčky v autodromu.

▼ Elektrické auto autodromu

▲ Kolotoč

◀ Otestujte svou sílu

